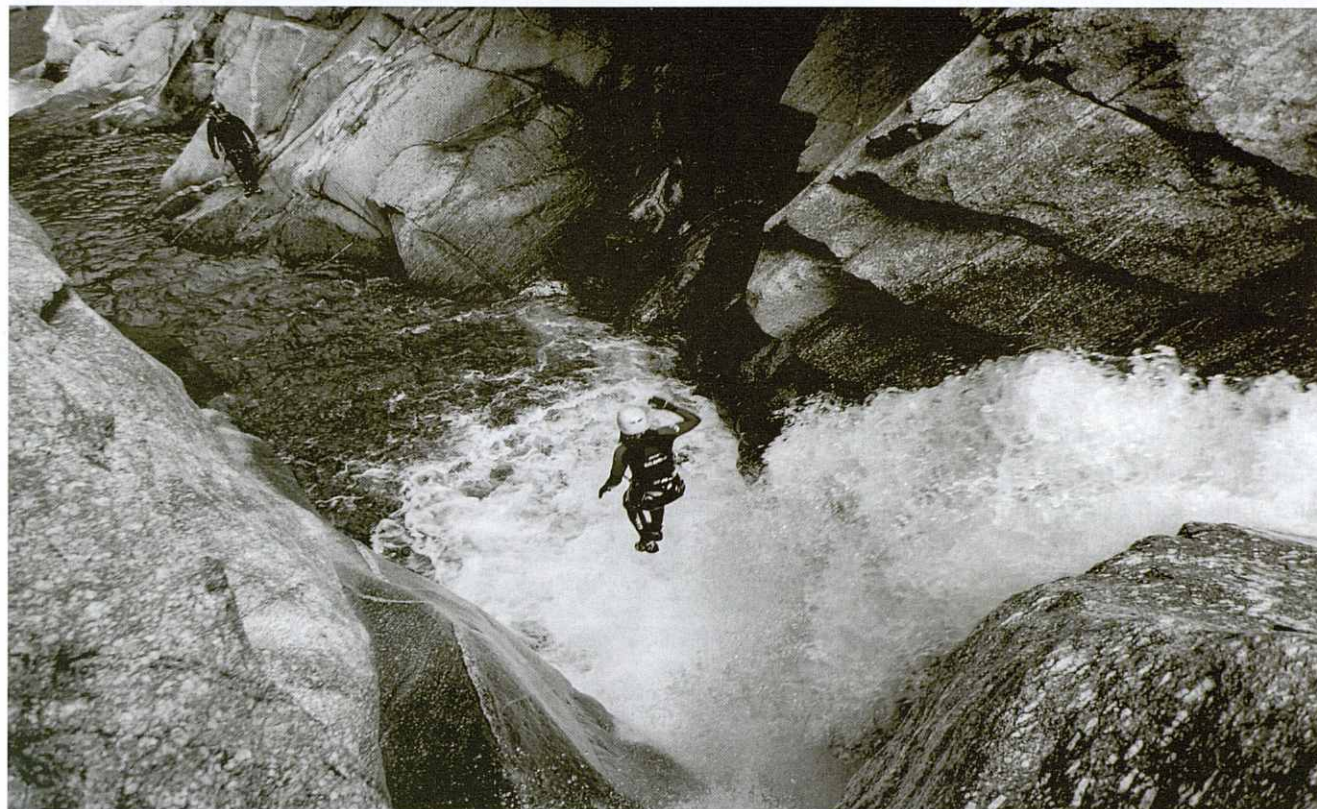

Unes vacances amb “mala pata”

Feia temps que planejàvem marxar de vacances a Lombardia per anar a realitzar una de les activitats que ens agrada fer quan comença el bon temps, el descens de canyons i engorjats, és a dir, el barranquisme. De fet, des que a l'estiu del 2009 un grup del GIEG marxés a Eslovènia, es tenia ganes d'anar a aquella zona

gravetat. Acabem d'hora el barranc i decidim aproximar-nos al barranc Bares, que volíem realitzar al dia següent, per mirar com va de cabal d'aigua, ja que a la ressenya ens informaven que era un barranc amb força cabal. Fem un intent d'aproximació a la part final del barranc per tal de realitzar-ne la comprovació i veiem que

on els barrancs són tan bonics, la majoria amb aigua abundant i espectaculars salts d'aigua. Doncs bé, un petit grup d'amics, la Maria C., en Marc H., Toni P., Lluís F., Joan P., Jordi B., J. Carlos G., la Mari Paz S., l'Ivan G. i una servidora, Mònica M., vam coincidir a marxar la 2a setmana d'agost. Dos cotxes, una Harley i una furgoneta carregada fins al capdamunt marxen cap a Lombardia. Unes 12 hores de camí i la primera parada, zona del Lago di Como, Itàlia. Busquem un lloc on acampar i muntar el campament.

Comença l'aventura, segon dia, el temps ens acompanya i ens aixequem per començar la nostra aventura. És el primer dia d'activitat, així que decidim començar amb un barranc senzill el qual, a les ressenyes i per la informació que tenim, ens diuen que per l'època no ha d'anar carregat d'aigua, més aviat amb cabal normal tirant a fluix. Amb les ganes i la il·lusió d'estar per fi a la zona i realitzar les vacances tant desitjades, realitzem el descens sense cap mena de problema. Només una torçada en el peu esquerre del nostre company Toni P., però sense

el nivell de l'aigua és molt alt, així que decidim de fer la segona opció, el Borgo. És un barranc que està al costat del Bares i que normalment porta menys aigua que aquest, ja que són de conques diferents. Just al final del barranc Borgo hi ha un petit establiment, un xiringuitu, on donen informació sobre els barrancs. Aquells nois ens comenten que el Bares encara no l'ha fet ningú, que per la zona ha fet força mal temps i que creuen que els cabals poden anar alts, però el Borgo creuen que es pot fer sense problemes.

A l'endemà decidim de realitzar-lo. En Toni P. es ressent del peu i prefereix no fer el descens. La resta decidim realitzar l'aproximació. En uns 50 minuts arribem a la capçalera del barranc, amb un ressalt amb força aigua, molt ample. Sorgeixen les primeres inseguretats, ja que per la informació que tenim del barranc no podem deduir si allò es convertirà en passadissos estrets i si és un barranc instal·lat de manera que es pugui realitzar amb molta aigua. Només sabem el temps que es tarda a realitzar el descens, l'alçada i el nombre de ràpels que ens